

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

18-01-2022

Poslovni broj: 52 PŽ-3970/2021-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Josipa Turkalja, predsjednika vijeća, te Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i Maje Bilandžić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja SALONIT d.d. u stečaju Vranjic, Krešimirova b.b., OIB 14755697651, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Oštro, odvjetnik u Splitu, protiv 1. tuženika NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju Zagreb, Radnička cesta 27, OIB 74737876059, kojeg zastupa punomoćnica Jaka Čurić, odvjetnica u Zagrebu, Pavla Hatza 23, 2. tuženika KAMICON d.o.o. Zagreb, Izidora Poljaka 52, OIB 83802822597, 3. tuženika TRGOVINA-GRADNJA d.o.o. Zagreb, Avenija Dubrava 244, OIB 19486462364 i 4. tuženika BASCON d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 27, OIB 28992793633, koje drugo, treće i četvrto tuženike zastupa punomoćnica Vedrana Suša Pavić, odvjetnica u Zagrebu, uz sudjelovanje umješača na strani tužitelja i to 1. REPUBLIKA HRVATSKA, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, 2. MARIJE ANTERIĆ i dr. te 3. MARKA BEARE iz Splita i dr., radi pobijanja pravnih radnji, odlučujući o žalbama tužitelja i REPUBLIKE HRVATSKE, umješača na tužiteljevoj strani, protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-640/2013-205 od 17. svibnja 2021., te o žalbama tužitelja, umješača i tuženih protiv rješenja poslovni broj P-640/13-205 od 17. svibnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 11. listopada 2021.

presudio je

Odbijaju se tužiteljeva žalba i žalba umješača na tužiteljevoj strani Republike Hrvatske, kao neosnovane i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-640/2013-205 od 17. svibnja 2021.

riješio je

I. Odbijaju se tužiteljeva žalba i žalba Republike Hrvatske, umješača na tužiteljevoj strani te žalba drugo-četvrto tuženika kao neosnovane i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-640/2013-205 od 17. svibnja 2021. u točki II. izreke, u točki III. izreke u dijelu u kojem se tužitelju nalaže naknaditi prvotuzeniku parnični trošak u iznosu od 756.875,00 kn i u dijelu u kojem je odbijen zahtjev za naknadu troškova prvotuzeniku u iznosu od 1.503.375,00 kn i u točki IV. izreke.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-640/2013-205 od 17. svibnja 2021. u točki III. izreke u dijelu kojem je odbijen prvotuženikov zahtjev za naknadu troškova i rješava:

Nalaže se tužitelju naknaditi prvotuženiku u roku od osam dana parnični trošak u daljnjem iznosu od 746.500,00 kn (sedamstočetdesetšeststisućapetsto kuna).

III. Nalaže se tužitelju naknaditi prvotuženiku trošak žalbe u roku od osam dana u iznosu od 6.256,00 kn (šeststisućadvjestopedesetšest kuna), a odbija kao neosnovan zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 61.244,00 kn.

IV. Odbija se kao neosnovan drugo-četvrto tuženikov zahtjev za naknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 75.000,00 kn (sedamdestpettisuća kuna).

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Splitu poslovni broj P-640/2013-205 od 17. svibnja 2021. odbijen je u cijelosti tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Utvrđuje se da je bez ikakvog pravnog učinka prema stečajnoj masi tvrtke SALONIT dioničko društvo za proizvodnju građevinskog materijala i trgovinu, Vranjic, Krešimirova ulica b.b., Odluka o povećanju temeljnog kapitala u trgovačkom društvu NOVI SALONIT d.o.o. u stečajū, Zagreb, koja Odluka je donijeta u obliku javnobilježničkog akta Zorke Čavajda, javnog bilježnika u Zagrebu, dana 07. studenog 2003.g., pod poslovnim brojem OU-845/2003, a kojom se temeljni kapital u trgovačkom društvu NOVI SALONIT d.o.o. povećava sa iznosa od 98.600,00 kuna za iznos od 91.690.400,00 kuna na iznos od 91.789.000,00 kuna, unosom u društvo u stvarima i pravima, te je dužan tuženik ad.1. NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju, Zagreb, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, vratiti u stečajnu masu SALONIT d.d. u stečaju Vranjic, iznos od 91.690.400,00 kuna što predstavlja ostvarenu nepripadajuću imovinsku korist.

2. Utvrđuje se da je bez ikakvog pravnog učinka prema stečajnoj masi tvrtke SALONIT dioničko društvo za proizvodnju građevinskog materijala i trgovinu Vranjic, Krešimirova ulica b.b., Ugovor o unosu stvari i prava u društvo s ograničenom odgovornošću, koji nosi nadnevak "U Zagrebu, 07. studenog 2003.g." sklopljen između SALONIT d.d. Vranjic, zastupanog po direktoru Jozi Ćurkoviću i NOVI SALONIT d.o.o. Zagreb, zastupan po direktoru Miri Stoliću, koji Ugovor je ovjeren u potpisu kod Zorke Čavajda, javnog bilježnika u Zagrebu, dana 07. studenog 2003.g. pod poslovnim brojem OV-8453/2003 i OV-8454/2003, te je dužan tuženik ad.1. NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju Zagreb, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, vratiti u stečajnu masu SALONIT d.d. u stečaju Vranjic, sve nekretnine i to:

- zk.čbr.4652/5, upisano u Z.U.1824, k.o. Solin, površine 49.263 m²,
- zk.čbr.4652/6, upisano u Z.U.4311, k.o. Solin, površine 1.069 m², prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g., Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- zk.čbr.4652/14, upisano u Z.U.3676, k.o. Solin, površine 24 m²,

- zk.čbr.4652/7, upisano u Z.U.3676, k.o. Solin, površine 1861 m2,
- zk.čbr.4683/1, upisano u Z.U.3676, k.o. Solin, površine 202 m2,
- zk.čbr.4684/3, upisano u Z.U.2636, k.o. Solin, površine 845 m2,
- zk.čbr.4683/2, upisano u Z.U.2636, k.o. Solin, površine 245 m2,
- zk.čbr.4683/3, upisano u Z.U.2636, k.o. Solin, površine 252 m2,
- zk.čbr.4683/4, upisano u Z.U.2636, k.o. Solin, površine 253 m2,
- zk.čbr.4683/5, upisano u Z.U. 2636, k.o. Solin, površine 230 m2,
- zk.čbr.4682/2, upisano u Z.U. 3227, k.o. Solin, površine 700 m2,
- zk.čbr.4656/2, upisano u Z.U. 5102, k.o. Solin, površine 6650 m2,
- zk.čbr.4661/5, upisano u Z.U. 5102, k.o. Solin, površine 536 m2,
- zk.čbr. 4657/15, upisano u Z.U.4311, k.o. Solin, površine 290 m2 prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g.,Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- zk.čbr.4657/17, upisano u Z.U.4305, k.o. Solin, površine 12 m2, prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g. Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- dio zk.čbr.4476/8, upisano u Z.U.4096, k.o. Solin, površine 67 m2, prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g.Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- dio zk.čbr.4473/6, upisano u Z.U.1636, k.o. Solin, površine 331 m2, prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g., Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- dio zk.čbr.4406/3, upisano u Z.U.3676, k.o. Solin, površine 1618 m2,- zk.čbr.4652/8, upisano u Z.U.3207, k.o. Solin, površine 1126 m2,
- zk.čbr.6689/2, upisano u Z.U.732, k.o. Solin, površine 737 m2, prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g.Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- zk.čbr. 4684/8, upisano u Z.U.2636, k.o. Solin, površine 252 m2,- zk.čbr.4679/4, upisano u Z.U.3824, k.o. Solin, površine 20 m2 prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g., Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- dio zk.čbr.6690/6, upisano u Z.U.732, k.o. Solin, površine 2423 m2, prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g. Urbroj:563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- dio zk.čbr.4653/1, upisano u Z.U.731, k.o. Solin, površine 4343 m2, prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g. Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- zk.čbr.6687/6, upisano u Z.U.732, k.o. Solin, površine 283 m2, prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g., Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- dio zk.čbr.6953, upisano u Z.U.5254, k.o. Solin, površine 5089 m2, prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g., Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,a na kojim nekretninama su sagrađeni slijedeći objekti: upravna zgrada i garderoba, trafostanica, kotlovnica, kompresorska stanica, mazutna stanica,rezervoar za podno ulje, novo skladište azbesta, nova hala valovitog salonita, stari pogon ploča-SPP, laboratorij i zgrada CEOP-a, novi pogon cijevi iskladišta azbesta, hale stare proizvodnje cijevi, upravna zgrada tvornice ploča, pilana, skladište potrošnog materijala i mehanička radionica, novo skladište gotovih

proizvoda i hala specijalnih salonitnih proizvoda, servisna radionica i spremište za vatrogasce, arhiva i skladište zapaljivog materijala, građevinska sekcija, kancelarije specijalnih salonitnih proizvoda, garaža za viljuškare, staro skladište trgovačke robe, zgrada maloprodaje, sve prema Revizijskom izvješću Revizije Zagreb d.o.o. od listopada 2003.g., koja sveukupna vrijednost unesenih nekretnina iznosi 69.625.827,92 kuna,

- te prava iz pozajmica nastalih sukcesivnim doznakama trgovačkog društva SALONIT d.d. na žiro-račun br. 2330003-1100032498 koji se kod Splitske banke d.d. vodi za trgovačko društvo NOVI SALONIT d.o.o. te temeljem ugovora o cesiji sklopljenih u razdoblju od 1998.g. do 2003.g. i prema ugovoru o zajmu od 29.10.2003.g. u ukupnom iznosu od 6.514.817.40 kuna,

- te prava iz ugovora za isporučenu robu i pružene usluge u razdoblju od 2001.g. do 2003.g. u ukupnom iznosu od 15.549.819.34 kuna, a sve prema Revizijskom izvješću Revizije Zagreb d.o.o. od listopada 2003.g.

3. Utvrđuje se da je bez ikakvog pravnog učinka prema stečajnoj masi tvrtke SALONIT dioničko društvo za proizvodnju građevinskog materijala i trgovinu, Vranjic, Krešimirova ulica b.b., upis povećanja temeljnog kapitala u trgovačkom društvu NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju, Zagreb, MBS:060136830, koji proveden rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem Tt-03/9925-8 od 30.siječnja 2004.g. te se u registarskom ulošku Trgovačkog suda u Zagrebu za subjekte upisa NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju Zagreb ima brisati navedeni upis i uspostaviti ranije upisano stanje.

4. Dužan je tuženik ad.1. NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju Zagreb, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe ispustiti tužitelju tabularnu ispravu radi brisanja prijenosa prava vlasništva, a u protivnom slučaju takovu ispravu će zamijeniti ova presuda, i to za sljedeće nekretnine:

- zk.čbr.4652/5, upisano u Z.U.1824, k.o. Solin, površine 49.263 m²,
- zk.čbr.4652/6, upisano u Z.U.4311, k.o. Solin, površine 1.069 m², prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g., Urbroj: 563-03-02/04-003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- zk.čbr.4652/14, upisano u Z.U.3676, k.o. Solin, površine 24 m²,
- zk.čbr.4652/7, upisano u Z.U.3676, k.o. Solin, površine 1861 m²,
- zk.čbr.4683/1, upisano u Z.U.3676, k.o. Solin, površine 202 m²,
- zk.čbr.4684/3, upisano u Z.U.2636, k.o. Solin, površine 845 m²,
- zk.čbr.4683/2, upisano u Z.U.2636, k.o. Solin, površine 245 m²,
- zk.čbr.4683/3, upisano u Z.U.2636, k.o. Solin, površine 252 m²,
- zk.čbr.4683/4, upisano u Z.U.2636, k.o. Solin, površine 253 m²,
- zk.čbr.4683/5, upisano u Z.U. 2636, k.o. Solin, površine 230 m²,
- zk.čbr.4682/2, upisano u Z.U. 3227, k.o. Solin, površine 700 m²,
- zk.čbr.4656/2, upisano u Z.U. 5102, k.o. Solin, površine 6650 m²,
- zk.čbr.4661/5, upisano u Z.U. 5102, k.o. Solin, površine 536 m²,
- zk.čbr.4657/15, upisano u Z.U.4311, k.o. Solin, površine 290 m² prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g.,Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- zk.čbr.4657/17, upisano u Z.U.4305, k.o. Solin, površine 12 m², prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g. Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,

- dio zk.čbr.4476/8, upisano u Z.U.4096, k.o. Solin, površine 67 m², prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g. Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- dio zk.čbr.4473/6, upisano u Z.U.1636, k.o. Solin, površine 331 m², prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g., Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- dio zk.čbr.4406/3, upisano u Z.U.3676, k.o. Solin, površine 1618 m²,
- zk.čbr.4652/8, upisano u Z.U.3207, k.o. Solin, površine 1126 m²,
- zk.čbr.6689/2, upisano u Z.U.732, k.o. Solin, površine 737 m², prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g.Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- zk.čbr. 4684/8, upisano u Z.U.2636, k.o. Solin, površine 252 m²,
- zk.čbr.4679/4, upisano u Z.U.3824, k.o. Solin, površine 20 m² prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g., Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- dio zk.čbr.6690/6, upisano u Z.U.732, k.o. Solin, površine 2423 m², prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g. Urbroj:563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- dio zk.čbr.4653/1, upisano u Z.U.731, k.o. Solin, površine 4343 m², prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g. Urbroj: 563-03-02/04-003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- zk.čbr.6687/6, upisano u Z.U.732, k.o. Solin, površine 283 m², prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g., Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93,
- dio zk.čbr.6953, upisano u Z.U.5254, k.o. Solin, površine 5089 m², prema Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02.09.2003.g., Urbroj: 563-03-02/04-2003-5, Klasa: UP/I-943-01/03-02/93.

5. Utvrđuje se da je bez ikakvog pravnog učinka prema stečajnoj masi tvrtke SALONIT dioničko društvo za proizvodnju građevinskog materijala i trgovinu, Vranjic, Krešimirova ulica b.b, Ugovor o ustupu poslovnih udjela od 16.veljače 2004.g., sklopljen između tvrtke SALONIT d.d. Vranjic kao ustupatelja i 1) KAMICON d.o.o. Zagreb, Izidora Poljaka 52, 2) TRGOVINA-GRADNJA d.o.o. Zagreb, Avenija Dubrava 244 i 3) BASCON d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 27, kao stjecatelja, koji Ugovor je solemniziran od strane Zorke Čavajda, javnog bilježnika u Zagrebu, pod poslovnim brojem OU-96/2004. od 16.veljače 2004.g., a kojim ugovorom je:- tvrtka KAMICON d.o.o. Zagreb stekla temeljni ulog u iznosu od 25.700,000,00 kuna odnosno poslovni udjel od 28%,

- tvrtka TRGOVINA-GRADNJA d.o.o. Zagreb, stekla temeljni ulog u iznosu od 15.000.000,00 kuna odnosno poslovni udjel od 17%,
- tvrtka BASCON d.o.o. Zagreb stekla temeljni ulog u iznosu od 16.000.000,00 kuna odnosno poslovni udjel od 17%, te su dužni tuženici ad.2.) KAMICON d.o.o. Zagreb, ad.3.) TRGOVINAGRADNJA d.o.o. Zagreb i ad.4.) BASCON d.o.o. Zagreb, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, vratiti u stečajnu masu tvrtke SALONIT d.d. Vranjic sve navedene temeljne uloge stečene temeljem Ugovora o ustupu poslovnih udjela od 16.veljače 2004.g., i to tuženik ad.2. Kamicon d.o.o. Zagreb temeljni ulog od 25.700.000,00 kuna, tuženik ad.3. Trgovina-gradnja d.o.o. Zagreb iznos od 15.000.000,00 kuna i tuženik ad.4. Bascon d.o.o. iznos od 16.000.000,00 kuna.

6. Dužni su tuženici u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju parnični trošak".

2. Pobjanim rješenjem prvostupanjski je sud u točki II. izreke odbio prijedlog za određivanje privremene mjere navodeći da se radi osiguranja nenovčane tražbine trpljenja da su bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja pravne radnje navedene u točkama I. i II. izreke pobijane presude pa se predlaže odrediti privremenu mjeru zabranom otuđenja, opterećenja i svakog oblika raspolaganja nekretninama i poslovnim udjelima koje su predmet postupka uz zabilježbu privremene mjere u zemljišnim knjigama i sudskom registru; u točki III. izreke naložio tužitelju naknaditi prvotuženiku parnični trošak u iznosu od 756.800,00 kn, a odbio zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 2.485.736,73 kn; u točki IV. izreke naložio tužitelju naknaditi drugo-četvrtotuženicama parnični trošak u iznosu od 1.329.750,00 kn na jednake dijelove te troškove vještačenja u iznosu od 5.000,00 kn drugotuženiku, a iznos od 14.952,50 kn četvrtotuženiku, te odbio kao neosnovan zahtjev za naknadu troškova drugo-četvrtotuženika u iznosu od 2.353.500,00 kn. U nepobijanoj točki I. izreke sud je dopustio „uređenje tužbe i tužbenog zahtjeva prema sadržaju tužiteljevog podneska od 30. lipnja 2014.“

3. Prema obrazloženju pobijane odluke sud je utvrdio da su ostvarene procesnopravne pretpostavke pobijanja radnji stečajnog dužnika koje se odnose na utvrđenje relativne nedjelotvornosti Odluke o povećanju temeljnog kapitala u tužitelju prije otvaranja stečaja i Ugovor o unosu stvari i prava u prvo tuženiku i Ugovora o ustupu poslovnih udjela u prvotuženiku sklopljenih između tužitelja i drugo-četvrtotuženika, a ostvarene su i neke opće materijalnopravne pretpostavke pobijanja propisane odredbom čl. 127. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 125/12; dalje: SZ). Međutim, iako je utvrđeno da su radnjama koje su predmet postupka oštećeni vjerovnici provedenim vještačenjem nije utvrđeno da bi krajnji rezultat pobijanja utjecao na povećanje mogućnosti tužiteljevih vjerovnika. Analizirajući nalaze i mišljenja vještaka Škare, Bušića i Bubić sud je utvrdio da prva dva navedena nisu utvrđivala stanje stečajne mase, ukupne tražbine i ostale obveze stečajne mase pa se iz njih ne može izvesti zaključak o povećanoj mogućnosti namirenja vjerovnika za razliku od nalaza i mišljenja vještaka Bubić koji sadrži potrebno za procjenu tražene pretpostavke o mogućnosti većeg namirenja vjerovnika. Sud je utvrdio i da postoji tražbina razlučnog vjerovnika koji je pokrenuo ovršni postupak protiv tužitelja i u kojem je postupku procijenjena vrijednost nekretnina u iznosu od 33.719.591,00 kn, vrijednost razlučnih prava upisanih na nekretninama iznose 25.824.640,79 kn, a obveze stečajne mase i obveze na teret troškova stečajnog postupka iznose 24.202.022,06 kn, a utvrđene tražbine I. i II. više isplalnog reda iznose 68.475.235,47 kn. Navedena nemogućnost većeg namirenja od utjecaja je na osnovanost zahtjeva te zajedno s ostale tri pretpostavke, kako je to naveo i drugostupanjski sud u prijašnjoj odluci poslovni broj Pž-1614/13, moraju biti kumulativno ispunjene. Sud je utvrdio da nije osnovan niti zahtjev za određivanje privremene mjere jer nisu ispunjene zakonom propisane pretpostavke.

4. Protiv ove presude i rješenja žalbu je podnio tužitelj zbog žalbenih razloga bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te odluke o troškovima postupka i predlaže da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu i rješenje odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje. U bitnom osporava pravilnost shvaćanja prvostupanjskog suda utemeljenog na nalazu i mišljenju vještaka Bubić o nemogućnosti većeg namirenja vjerovnika u slučaju pobijanja. Ukazuje da je temeljni kapital prvotuzenika povećan za iznos od 91.690.490,00 kn unošenjem nekretnina u tadašnjoj vrijednosti od 69.625.827,92 kn, što ukazuje na očitu namjeru tužitelja oštećivanja vjerovnika jer je cijela imovina prenesena na prvotuzenika. Tužitelju su ustupljene dionice Timala d.d. iz Širokog Brijega koje nemaju tržišne vrijednosti te je nesrazmjer međusobnih davanja očigledan. Ukazuje da je u kaznenom postupku koji se vodi pred nadležnim Županijskim sudom u Splitu protiv odgovornih osoba tužitelj postavio imovinskopravni zahtjev u iznosu od preko 150.000.000,00 kn. Ukazuje na nepravomoćnu presudu prvostupanjskog suda kojim je Republici Hrvatskoj naloženo platiti tužitelju iznos od 12.534.971,00 kn, što ukazuje da postoji realna mogućnost većeg namirenja svih vjerovnika, a posebno stečajnih.

5. Umještač na strani tužitelja Republika Hrvatska pobija presudu i rješenje zbog žalbenih razloga bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te odluke o troškovima postupka i predlaže da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu i rješenje odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje pred drugim sucem pojedincem. U bitnom analizira utvrđeno činjenično stanje navodeći podatke o pravnim radnjama koje su predmet postupka i promjenama registarskih podataka za tuženike. Nalazi neprihvatljivim nalaz i mišljenje vještaka Bušića kojeg je sud prihvatio. Smatra da sud nije pokušao opovrgnuti nalaz i mišljenje vještaka Škare da društvo Timal d.d. čije je dionice stekao tužitelj spornim ustupom udjela u prvotuzeniku koje praktični nemaju vrijednost. Smatra da je iz izvješća stečajnog upravitelja od 16. siječnja 2006. vidljivo koliko je ukupno prijavljenih tražbina i tražbina I. višeg isplatnog reda koje se namiruju na teret troškova stečajnog postupka. Neprihvatljivim smatra shvaćanje suda da se pobijanjem ne bi povećala mogućnost namirenja vjerovnika. Smatra osnovanim i prijedlog za određivanje privremene mjere koja je dopuštena

6. Prvotuzenik pobija odluku o parničnim troškovima osporavajući da ih je sud mogao odrediti prema vrijednosti predmeta spora naznačenog u tužbi u iznosu od 5.000.000,00 kn, već je to trebao učiniti uzevši u obzir da se tužbeni zahtjev odnosi na novčanu svotu, a osporava pravilnost primjeni odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 104/14 i 118/14; dalje: OT) u odnosu na djelomično odbijen zahtjev za naknadu pojedinih troškova. Predlaže preinačiti odluku o troškovima u pobijanom dijelu.

7. Drugo-četvrto tuženici osporavaju pravilnost odredbe čl. 154. ZPP-a koji se prema izmjenama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 70/19) primjenjuje i na postupke u tijeku te predlaže da sud naloži i umještačima da solidarno naknade parnični trošak u kojem dijelu predlažu preinačiti pobijanu odluku o troškovima.

8. Drugo-četvrto tuženici su odgovorili na žalbu tužitelja i umješaača Republike Hrvatske te predlažu žalbu kao neosnovanu odbiti.

9. Žalbe tužitelja i umješaača Republike Hrvatske protiv presude i rješenja nisu osnovane, kao niti žalba drugo-četvrto tuženika protiv rješenja o troškovima u točki IV. izreke, a žalba prvotuženika protiv rješenja u točki III. izreke je djelomično osnovana, a djelomično nije osnovana.

10. Pobijanu presudu i rješenje ovaj je sud ispitao po čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

11. Pobjana presuda u dijelu u kojem se utvrđuje relativna nedjelotvornost pravnih radnji koje su predmet postupka sadrži valjane i jasne razloge o odlučnim činjenicama i nije zahvaćena nekim od žalbenih razloga na koje upućuju žalbeni navodi tužitelja i umješaača i niti na koje sud pazi po službenoj dužnosti. Pravilno je sud utvrdio da nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika, a posljedično i zahtjev tužitelja za vraćanje imovinskih koristi jer nisu kumulativno ispunjene opće pretpostavke pobijanja s obzirom na to da krajnji rezultat pobijanja ne bi utjecao na povećanje mogućnosti ukupnosti tužiteljevih vjerovnika a kako je to propisano odredbom čl. 127. SZ-a.

12. U prijašnjem tijeku postupka drugostupanjski je sud rješenjem poslovni broj PŽ-1614/13 od 26. lipnja 2013. (list 983.-993. spisa) ukinuo prijašnju presudu u pretežnom dijelu, a presudom potvrdio odbijanje tužbenog zahtjeva kojim je tužitelj zahtijevao da mu prvotuženik „ispusti“ odgovarajuće isprave za stavljanje izvan snage rješenja registarskog suda kojim je odlučeno o povećanju temeljnog kapitala prvotuženika spornim pravnim radnjama koje su predmet pobijanja. Ukazao je prvostupanjskom sudu na koji je način potrebno odrediti tužbeni zahtjev da bi sud mogao o takvom zahtjevu odlučivati s obzirom na to da u protivnom i u slučaju da sud prihvati zahtjev za pobijanje kondemnatorni dio presude ne bi mogao steći svojstvo ovršne isprave. Tužitelj je odredio tužbeni zahtjev u ponovljenom postupku i o njemu je sud odlučio pobijanom presudom. O ispunjenju procesnih pretpostavki već je u odluci drugostupanjskog suda navedeno da su te pretpostavke ispunjene. Navedeno je i da sporne pravne radnje Odluka o povećanju temeljnog kapitala prvotuženika i Ugovor o unosu stvari i prava u prvotuženika mogu biti predmet pobijanja, ali da je tužitelj dužan dokazati da će se uspješnim pobijanjem bolje i više namiriti stečajni vjerovnici.

13. Prvostupanjski je sud na temelju utvrđenog činjeničnog stanja i provedenih dokaza trećim vještačenjem utvrdio da ne postoji veća mogućnost namirenja ukupnosti vjerovnika u trenutku vještačenja. Razlog tome su i činjenice o kojima druga dva vještaka u svojim nalazima nisu vodili računa, a to su postojanje razlučnog prava, obveza stečajne mase na teret troškova i vrijednost nekretnina koje su predmet postupka odnosno unesene su kao ulog u prvotuženika. Vrijednost

nekretnina procijenjena je u ovršnom postupku kojeg je pokrenuo razlučni vjerovnik protiv tužitelja. Protivno žalbenim navodima tužitelja i umješača bez učinka su na tržišnu vrijednost nekretnina knjigovodstvena iskazana vrijednost kao i činjenica da je u podnesenoj optužnici protiv odgovornih osoba vrijednost nekretnina naznačena u iznosu od preko 150 milijuna kuna. Radi se o tome da nema nikakve prepreke da odluke o povećanju temeljnog kapitala i ugovor o unosu uloga u društvo budu predmet pobijanja. Međutim, kad bi se prihvatio takav zahtjev pobijane pravne radnje bile bi bez učinka prema stečajnoj masi, a protivna strana dužna je vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijane radnje (čl. 141. st. 5. SZ-a). Sud u ovoj parnici utvrđuje relativnu nedjelotvornost pravne radnje koja ostaje sa svim učincima koje je proizvela tj. ostaje bez učinka prema stečajnoj masi. Stoga zahtjev za vraćanje temeljnih uloga i brisanje upisa povećanja temeljnog kapitala ne predstavljaju zahtjev za vraćanje imovinske koristi i takav je zahtjev neosnovan. Neosnovan je isto tako i zahtjev za izdavanje tabularne isprave za nekretnine navedene u tužbenom zahtjevu i to jer se tužitelj i prvotuzenik ne nalaze u obveznom odnosu prema kojem bi prvotuzenik trebao tužitelju izdati tabularnu ispravu, a prvotuzenik prema zemljišnoknjižnim podacima u spisu nije stekao nekretnine koje su predmet postupka. Osim toga pitanje koristi s obzirom da je tužitelj bio u trenutku poduzimanja pravne radnje jedini član prvotuzenika, a da je unio kao svoj ulog prilikom povećanja temeljnog kapitala potraživanje po osnovi pozajmice i potraživanje za isporučenu robu upravo prvotuzeniku nad kojim je prije pokretanja parničnog postupka otvoren stečajni postupak nije moguće raspraviti u ovom postupku. Upravo s obzirom na navedeno tužitelj nije dokazao niti koja je vrijednost imovinske koristi koju su drugo-četvrto tuženici eventualno stekli i ta korist ne bi mogli biti temeljni uložci u prvotuzeniku niti se o upisu povećanja temeljnog kapitala može raspravljati u parnici radi pobijanja pravnih radnji. Prema tome, identificiranje nominalne vrijednosti udjela u prvotuzeniku koja su također predmet pobijanja sa stvarnom vrijednošću ne predstavlja imovinsku korist koja je stečena spornim ugovorima o prijenosu poslovnih udjela. O spornim pitanjima koja se odnose na imovinsku korist, povećanu mogućnost namirenja vjerovnika isticao je vještak Bubić u svojem nalazu i mišljenju, dopuni tog nalaza i mišljenja u kojem je odgovoreno na primjedbe i na samom ročištu za glavnu raspravu. Tržišna vrijednost stečajne mase iz koje bi se namirivali vjerovnici sasvim je različita od upisanog temeljnog kapitala. Međutim, temeljni kapital je knjigovodstvena kategorija i njegova visina ne utječe na povećanu mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika do kojeg nije došlo tijekom dugotrajnog vođenja stečajnog postupka kako tužitelja tako i prvotuzenika. Zbog toga su žalbeni navodi tužitelja i umješača neosnovani i njima nisu dovedeni u sumnju zaključci prvostupanjskog suda o nepostojanju pretpostavki za pobijanje pravnih radnji koje moraju biti kumulativno ispunjene.

14. Žalba drugo-treće tuženika u kojoj navodi da bi primjenom novelirane odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a i umješači trebali solidarno podmiriti dosuđene parnične troškove nisu osnovani. Obveza naknade troškova umješača u slučaju gubitka parnice nije solidarna, već se odnosi samo na one troškove koje su umješači uzrokovali svojim radnjama. Na takve radnje žalitelji ne ukazuju.

15. Žalba prvotuzenika je osnovana u dijelu koji se odnosi na vrijednost predmeta spora kojeg je sud uzeo u obzir prilikom izračuna troškova. Već prvi

istaknuti zahtjev od ukupno pet se odnosi i na novčanu svotu pa je vrijednost predmeta spora istaknuta u tužbi bez učinka na vrijednost predmeta spora prema odredbi čl. 35. st. 1. ZPP-a. Prvostupanjski je sud u točkama 54. i 55. obrazloženja pobijane odluke pravilno utvrdio koji su troškovi bili potrebni za vođenje parnice i primjenom kojeg tarifnog broja je potrebno odlučiti o njihovoj visini, ali je tu visinu utvrdio nepravilno utvrđenom vrijednošću predmeta spora. Pravilno utvrđenom vrijednošću predmeta spora za troškove zastupanja na navedenim ročištima prvotuženiku pripada nagrada po Tbr. 9/1 u iznosu od po 100.000,00 kn umjesto 50.000,00 kn, za pristupe na ročišta po Tbr. 9/2 OT prvotuženiku pripadaju iznosi od po 50.000,00 kn umjesto dosuđenih 25.000,00 kn, za sastav podnesaka prema Tbr. 8/1 OT prvotuženiku pripada nagrada u iznosu od po 100.000,00 kn umjesto dosuđenih 50.000,00 kn, a u preostalom dijelu pravilno su dosuđeni troškovi koji iznose ukupno 1.203.375,00 kn uvećano za PDV u iznosu od 300.875,00 kn ili sveukupno 1.503.375,00 kn. Kako je sud prihvatio zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 756.875,00 kn, valjalo je djelomično preinačiti odluku o troškovima postupka u točki III. izreke i prvotuženiku dosuditi daljnjih 746.500,00 kn, a potvrditi za iznos od 1.739.635,00 kn. Prvotuženiku pripadaju troškovi žalbenog postupka razmjerno uspjehu od 30% prema Tbr. 10/5 OT, odnosno sastav žalbe s pripadajućim PDV-om u iznosu od 4.590,00 kn uvećano za razmjerni dio pristojbe u iznosu od 1.666,00 kn ili sveukupno 6.256,00 kn. S više zatraženim iznosom od 61.244,00 kn valjalo je odbiti prvotuženikov zahtjev za naknadu troškova u povodu pravnog lijeka. Valjalo je odbiti kao neosnovan zahtjev drugo-četvrto tuženika za naknadu troškova odgovora na žalbe tužitelja i umješaća u iznosu od 75.000,00 kn kao neosnovan jer nije bio potreban za vođenje parnice.

16. Žalbu protiv rješenja kojim je odbijen prijedlog za određivanje privremene mjere valjalo je odbiti jer tužitelj predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim postojanje tražbine čije osiguranje traži.

17. Sukladno odredbi čl. 368. st. 1., čl. 380. t. 2. i 3. ZPP-a riješeno je kao u izreci, a o troškovima u povodu pravnog lijeka odlučeno je prema odredbi čl. 166. st. 1. i 2. ZPP-a.

Zagreb, 11. listopada 2021.

Predsjednik vijeća
Josip Turkalj

Dokument je elektronički potpisan:
JOSIP TURKALJ

Vrijeme potpisivanja:
21-10-2021
07:32:22

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.87-#13004852393733343933383333139
L=ZAGREB
S=TURKALJ
O=JOSIP
CN=JOSIP TURKALJ

Broj zapisa: **eb300-bad9e**

Kontrolni broj: **045bc-8c628-daf14**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JOSIP TURKALJ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.